

Korán érkeztem. Lyukas óra gyanánt maradt még egy bő félórám. A Műegyetem K épülete gyönyörű, - belül is. Sétálni indultam a csendes folyosókon; az Építőmérnöki Kar birodalmában jártam. Hej, de sok vízműs lett itt mérnök! És mennyi lesz még?

Kérdésekre hamar válasz érkezett egy "Jó napot, tanár úr!" tartalmú üdvözlés formájában. A forrás Péter Máté - júniusban végzett technikusunk - volt, aki egy népes, exvízműsökből álló csapat élén haladt a folyosón. Beszélgetni kezdtünk, s az aula mellett újabb ismerős arcok tűntek fel. Volt, aki csatlakozott; volt, aki sietve továbbment feladatával terhelt.

"Milyen az egyetem?" - kérdeztem. Az újdonsült hallgatók egybehangzóan nyugtázták: "Nehéz, de gyűjjük." Kérdezték, és üdvözölték a csabaiakat. Nem lepődtek meg, hogy a múlt héten a Vízműben is becsengettek. Közben szünet kezdődött, majd a következő óra. Mentünk tovább - programunk szerint.

A rendhagyó találkozót délután - egy kávé mellett - az Erdősi lányokkal folytattuk. Brigi a II. évfolyamot kezdte, Detti a III.-at. Jól vannak, mérnöknek tanulnak, együtt laknak; pont olyan

Becsengettek

Írta: Török Árpád
2018. szeptember 13. csütörtök

kedvesek és ügyesek, mint nálunk voltak. A cserkeszőlői család nagy barátja a Vízműnek: apa is itt végzett; a hugi (Erdősi Beatrix Dalma) mostantól a 9. évfolyamot erősíti; anya pedig a vízműs médiumok nagy rajongója.

Az egyetemi kávézóba újabb és újabb vízműs arcok kukkantanak be. Örülünk, beszélgetünk, mindenki mosolyog. De dologidő van, menni kell tovább. No, és persze hagyni kell témát a jövőnek is. Megállapodunk: folytatjuk.

Becsengettek

Írta: Török Árpád

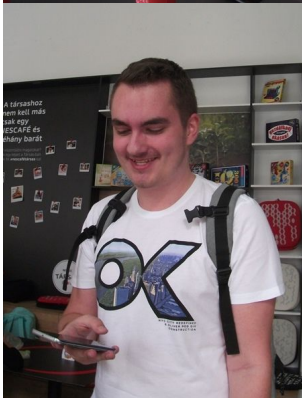
2018. szeptember 13. csütörtök

Becszengettek

Írta: Török Árpád

2018. szeptember 13. csütörtök

Becsengettek

Írta: Török Árpád

2018. szeptember 13. csütörtök

